

Pořizujeme si papouška



Lóra potřebuje péči

Nejmíň náročný je kanárek. Mezi základní, nenáročná plemena patří také **australští papoušci andulky, korely, rozely.** Z větších papoušků si můžeme pořídit například **amazóňana modročelého nebo žaka kongo,** kteří se naučí dobře mluvit.

Pokud je papoušek jen jeden, vyžaduje hodně pozornosti, denně třeba i několik hodin. **Je proto lepší pořídit si pár, aby se zabavili navzájem.** Je také třeba počítat s tím, že žako si vždycky oblíbí jednoho člena rodiny, a ten by mu měl víc věnovat. Někteří papoušci jsou náchylní na stres, ničí je i hádky v rodině.

Voliéra, nebo klec?

Příslušníci ptačí říše se neobejdou bez vhodného příbytku. **Zastřešená, dostatečně prostorná voliéra, je pro ně přirozenější, když prší, cítí déšť, v létě zase sluníčko.** Existuje i domácí voliéra, ale ta také vyžaduje poměrně dost prostoru. **Nejčastěji se ptačím příbytkem tedy stává klec.** Měla by být **v místnosti, kde se členové rodiny scházejí,** aby ptáček nebyl ostrčený. Je také třeba počítat s tím, že brzy ráno začne zpívat.

V kleci by měla být různě velká bidýlka, aby si papoušek či jiný domácí opeřenec obušoval dráčky a donutil se pohybovat. Chybět by mu neměly hračky. Měl by mít také každý den **dostatek volného pohybu po bytě.** Když si ho přineseme, zpočátku ho **zvykáme na ruku.** Podáváme mu krmivo, nejlépe prosné

klásky, a on postupně **začne přeskakovat na prst**. Když mu ruka vadit přestane, můžeme ho **pomalů vytáhnout z klece**. Opeřenec se pak naučí **vracet se do klece za jídlem**.

Krmení

Základem je většinou směs obilovin, která musí být doplněná ovocem a zeleninou. Přidávají se také zelené větvičky, různé druhy plevelů – strava by měla být především pestrá. **Kromě potravy a vody jsou potřebné také minerální liz a písek, který jim pomáhá při trávení.**

Ptačí nemoci

Dodržování pravidelného čištění a hygieny je velmi významnou prevencí proti původcům mnoha chorob. **Když je náš ptačí kamarád najednou smutný, peří má zplihlé, nepřijímá potravu, je nutné s ním hned zamířit do veterinární ordinace!**

Nejčastějšími chorobami domácích opeřenců jsou: PBF (nemoc zobáku a peří papoušků), chlamydióza (známá též pod názvem psitakóza či ptačí nemoc – pozor, je přenosná na člověka!), neuropatická gastrická dilatace (pták je apatický, nežere, hubne), megabakteriíza (v trusu má nestrávená semena, hubne).

Jak naučit papouška mluvit?

Mluvit s vámi bude jen papoušek, který je na lidi zvyklý a nebojí se jich. Proto ho raději kupte u chovatele, který ho už naučil sedět na ruce. Mluvicí ptáky najdeme mezi různými skupinami. **Za nejtalentovanějšího imitátora zvuků a také řečníka je mezi papoušky považován papoušek šedý čili žako. „Ukecaný“ je loskuták, mluvit se ale naučí také vrány, straky, sojky, kavky, krkavci i špačci.**

Jak na to?

1. **Vyberte si jednoduché a zvučné slovo**, které chcete svého ptáčka naučit. Papouškům se nejlépe vyslovuje takové, které obsahují samohlásky e, i, u.
2. Toto slovo **zřetelně vyslovujte, neustále opakujte klidným, vlídným hlasem**.
3. Papoušek vás začne napodobovat a pokoušet se slovo říct. **Až ho poprvé zopakuje správně, nezapomeňte na odměnu!** Učení dalších slov už je snadnější.

Papoušci si umí dát slova do souvislosti se situacemi, ve kterých se vyslovují. **Můžete je naučit přivítat návštěvu, pokárat dítě nebo poděkovat za pamlsek**. Počítejte ale s tím, že opeřený kamarád se, jak známo, naučí také šťavnatě nadávat. A umí dokonale imitovat zvuky. Nic mu neudělá větší radost, než když vás donutí běžet k telefonu nebo jít otevřít dveře, protože „zazvonil“.